

Satans Eden Nr. 212
Den Hellige Ånd er et Liv
Mars 23, 2025
Brian Kocourek, Pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige Fader, vi kommer igjen, Herre, denne søndagsmorgenen. Og det er litt kaldt ute, men våre hjerter er varme med Din Hellige Ånd. Så, Fader, vi ønsker bare å se på Det Hellige Liv i dag og hvordan Din Hellige Ånd er det Livet i oss. Og så ønsker vi å se på dynamikken i hvordan det fungerer. I Jesu navn ber vi. Amen. Du kan sitte.

Så det kommer til å bli **Satan's Eden No. 212. Den Hellige Ånd er et Liv.**

Nå, fra **Satan's Eden 65-0829, s. 123** *Jeg hørte bror Neville si i morges, at noen kanskje spurte ham: "Hvorfor forkynte jeg ikke om Den hellige ånd? Hvorfor gjorde jeg ikke dette?" Her er den. **Den hellige ånd er handlingen i deg.***

Det er et liv, ikke en følelse, ikke et slags kjødelig bevis. Men det er en person, Jesus Kristus, Guds Ord som er etablert i ditt hjerte *for å levendegjøre hvert Ord i denne tidsalderen. Høyre.*

Nå, når vi ser på ordet hjerte, må vi forstå at det betyr din forståelse.

Med andre ord, du vet, disse tingene skjer. Du ber, du ber Gud om å gjøre ting. Gud gjør faktisk ting for deg. Han svarer på dine bønner.

Han sa at han ville. Han sa: Spør **Faderen om hva som helst i Mitt navn, så skal Jeg gjøre det.**

Og når du så ser resultatene, er det manifestasjonen av Ordet. Med andre ord, du sier, vel, bror så og så er det mirakler. Og bror slik og det gjør det også. Men hva med deg?

Når bønnene dine blir besvart, viser det at ordet faktisk er aktivt og, og det manifesterer seg i deg. Så du produserer manifestert ord. Greit?

Nå sier han **at det er et liv, ikke en følelse;** Se, så mange mennesker blir begeistret, bare alt, la oss bare hoppe opp og ned og gjøre det og det. Men det er ikke en følelse. Han sa at du kunne være følelsesløs.

Det er et liv, ikke en følelse, ikke et slags kjødelig bevis. Men det er en person, Jesus Kristus, Guds Ord som er etablert i ditt hjerte (din forstand) *for å levendegjøre hvert Ord i denne tidsalder. Høyre.*

Se Den hellige ånd i handling, ikke så mye i demonstrasjon, men i handling, hva den gjør i henhold til Ordet.

Nå vet jeg at noen mennesker kan tro at jeg angriper Message-troende, her og der, men hvis de virkelig var troende, så angår ikke kommentarene dem engang. Så jeg snakker ikke om dem, jeg snakker om folk som faktisk later som.

Og dessuten har jeg sagt det mange ganger. Dette budskapet er ikke et kirkesamfunn, derfor er dette ikke en meldingskirke. Det er ikke en meldingskirke. Branham Tabernacle er ikke en meldingskirke.

Det er kristne kirker som tror på budskapet. Det er en forskjell. Hvis du begynner å skjule dem som en meldingskirke, så er du i en fornektelse, du har kirkelig tenkning. Få det ut av tankene dine. Bror Branham sa aldri en eneste gang denne Message Church eller den Message Church. Han sa at det er kristne. Det er mange kristne, men det er ingen kirkesamfunn som heter Message Church. Greit? Så bare få det ut av tankene dine.

Vi tror på et budskap, men det gjør deg ikke til en meldingskirke. Det gjør deg til en kristen som tror på et budskap. Jeg tror på Bibelen. Det gjør meg ikke til en bibelkirke. Det gjør meg til en kristen, som tror på Bibelen.

Legg merke til hva bror Branham forteller oss her. Forrige uke viste jeg deg hvordan vi forventes å dele sannhetens ord på riktig måte.

Vi ble også fortalt at vi skulle skjelne rett fra galt og riktige handlinger fra gale handlinger. Derfor er det meningen at vi skal skille mellom de som har rett, som handler rett, og de som tar feil, handler galt. Hvis du ikke kan gjøre det, eller nekter å gjøre det, så tror du ikke på det Guds ord forteller deg å gjøre. Fordi han sa at vi må dele ordet rett.

Vi må ha en dømmekraft i oss, som er Den hellige ånd i oss, for å skille mellom rett og galt.

Med andre ord, å forstå hva tvillinger handler om, og å kunne skjelne tvillinger når vi ser det. Hvis vi ville åpne biblene våre for **1 Joh 5:12**, la oss ta det for vår tekst.

1 Joh 5:12 Den som har Sønnen, har liv, og den som ikke har Guds Sønn, har ikke liv.

I dag vil vi tale fra vår tekst som lyder: Den **som har Sønnen, har liv, og den som ikke har Guds Sønn, har ikke liv.**

Nå er det mange som ser på det ordet har, og de tenker, vel, det har jeg. Det er ikke ordet ha, det er hath. OK? Har og har er to forskjellige ord. Greit?

Og så sier du, vel, jeg har beviset på at jeg har Gud, fordi jeg har hva som helst. Nei. **Han som har Sønnen.** Følg nå nøye med på dette. **Den som har Sønnen, har liv, og den som ikke har Sønnen, har ikke liv?** Ok, så hva er dette ordet hath?

Dette er en veldig viktig uttalelse som apostelen Johannes har gitt oss.

Og siden vi tror at Guds ord er innåndet av Gud, så var disse ordene ikke Johannes' ord, men snarere Guds ord gitt til oss gjennom Guds tjener Johannes.

Nå får vi mange gode resultater ved å tro på Guds Sønn. Jeg mener, han er vår eldre bror. Vi ser disse svært sterke og bemerkelsesverdige ordene om Kristi lære som vi finner i **2 Joh 9.**

Som sier: "**Den som overtrer og ikke blir i Kristi lære, (Her er det ordet **har** igjen.) har ikke Gud. Den som blir i Kristi lære, han har både Faderen og Sønnen.**"

Så det er mange mennesker som hevder at de har Gud, men de har ikke Gud. Du forstår? Nå skal vi se på det ordet igjen.

Johannes snakker til oss her om to typer mennesker, eller skal vi si tvillinger, og han kontrasterer for oss forskjellen mellom disse to forskjellige menneskene.

Først og fremst snakker han om dem som vil overtre og ikke forbli i Kristi lære.

Ordet overtredelse som brukes i dette verset av Skriften ble oversatt fra det greske ordet **para-baino** som er laget av to ord som kommer sammen.

Ordet **para** snakker om nærhet, så det er å snakke om beliggenhet og vår nærhet til stedet. Og ordet **Baino** betyr å gå eller å holde tritt med. Så satt sammen snakker det om å ikke være i nærheten eller ikke holde tritt med, med andre ord, "å gå utover grensene".

Det er det den forteller oss. Du går utover grensene. Med andre ord, hvis du ikke holder tritt, så hvis du vandrer i lyset slik Han er i lyset, holder du tritt.

Men hvis du ikke vandrer i lyset, som a.s. **ettersom** Han er i Lyset, holder dere ikke tritt. Du henger etter.

Derfor kan vi lese dette verset som *Den som ikke holder tritt med eller overskrider grensene for Kristi lære, **har** ikke Gud.* (Nå står det ikke, har ikke Gud, fordi mange mennesker sier, å, jeg har Gud, jeg elsker Gud og har ikke Gud.) *Den som blir i Kristi lære, han **har** både Faderen og Sønnen.*

Og du kan si: Hvordan kan jeg ha både Faderen og Sønnen? Det står ikke at det står hath, H.a.t.h.

Så vi ser at sammenligningen Johannes snakker om her har å gjøre med de som vil forbli i hvilke midler de skal forbli i, vers de som ikke vil holde tritt med og dermed ikke vil forbli i eller forbli i og dermed gå utover grensene for Kristi lære.

Og så forteller han oss at de som ikke vil holde tritt med eller forbli i Kristi lære, ikke har Gud, mens de som forblir i Kristi lære, har både Faderen og Sønnen.

Det er dette ordet «hath» jeg ønsker å undersøke her i formiddag fordi vi finner dette ordet «**hath**» brukt i begge våre tekster, og dette viktigste skriftstedet i **2 Joh 9** om Kristi lære.

Og når du forstår hva dette ordet "**har**" betyr, vil du forstå at det samme blir snakket om her i begge disse skriftstedene, noe som viser konsistensen i Guds Ord.

Når vi undersøker dette ordet «**hath**», finner vi at ordet ble oversatt fra det greske ordet «**ekko**» og brukes over 600 ganger i Skriften. Så *den som gjenspeiler Faderen, gjenspeiler Sønnen.* Hvorfor? Fordi Sønnen sa de samme tingene som Faderen sa. Alright?

Det greske ordet «**ekko**» har forskjellige bruksområder, inkludert «**å ha**» eller «**å holde**», begge bruksområder som viser besittelse eller slektskap,

Så vi kan se at den grunnleggende betydningen av dette ordet snakker om forhold, direkte eller eksternt, og dermed er hovedstyrken til bruken knyttet til kontinuitet i forholdet.

Nå, hvis en mann som er forlovet med en jente som sier til henne "Jeg elsker deg." Og så uansett, de har vært gift i 60, 70 år, og hun spør ham, hvorfor forteller du meg aldri at du elsker meg lenger? Å, jeg sa det en gang, det er godt nok. Det er ikke en kontinuitet i et forhold.

Og ordet **kontinuitet** betyr **1**. Tilstanden eller kvaliteten på å være kontinuerlig. Med andre ord, hvis du vandrer i lyset slik han er i lyset, er du kontinuerlig med ham, ikke sant? Men hvis du en gang vandret i lyset, kan du ikke kalle deg selv en troende på budskapet, ok?

2. Det betyr en uavbrutt **rekkefølge** eller flyt; en sammenhengende helhet. **3a**. Det er et detaljert manus eller scenario som konsulteres for å unngå avvik **fra opptak til opptak** i en film. Med andre ord, du har ikke en film der noen går forbi og plutselig ikke er der. Hvor ble han av? Det er ingen kontinuitet fra skudd til skudd.

Som du kan se, viser alle disse beskrivende betydningene egenskapene til hva et "**ekko**" egentlig er. Hensikten med et «**ekko**» er da å skape kontinuitet, en uavbrutt suksesjon,

Med andre ord, **Jesus Kristus er den samme i går**, det er ett skudd. **I dag** er det en annen ramme. Og **for alltid** er det et nytt skudd. Så med andre ord, fra skudd til skudd til skudd.

Greit, du sier det samme som din profet i denne tidsalderen sa: Ikke sant? Og han sier det samme som apostelen Paulus sa.

Og apostelen Paulus sa det samme som Jesus sa. Og Jesus sa det samme som Faderen sa til ham. Han sa: **Faderen befaler meg hva jeg skal si**. Så han sier det samme. Så det er et ekko, og ekko og ekko.

Først av alt, hvor mange har noen gang stått på en klippe? OK. Greit. For det andre, hvor mange ropte noen gang for å høre ekkoet deres? Noen som gjør det? Hvor mange ganger kom det tilbake til deg? Mer enn én gang. Høyre. Kanskje syv. Du vet, det blir svakere og svakere.

Vi har syv kirkealdre. De sa alle det samme. Du får ekkoet av Gud hele veien gjennom, skjønner du?

Med andre ord, flyten, i film betyr kontinuiteten (for å unngå avvik fra bilde til bilde, i lyd betyr det uavbrutt fra stemme til stemme. Med andre ord, du tar ikke et klipp av en person her som sier én ting, og så plutselig tar du et klipp av ham som sier noe annet.

Med andre ord, det er ikke meningen at du skal ta det ut av kontekst slik de gjør i media. Nesten hver gang du slår på et program, vil de ta ett skudd, men så forteller de deg ikke hva han sa før eller etter. Så det ser bare helt ut som fyren er en galning.

Så i Skriften kan vi se at all skrift henger sammen hvis den siteres nøyaktig. Med andre ord, vi tar ikke ett skriftsted som sier at *Judas hengte seg*. Og et annet skriftsted: *Gå derfor bort og gjør det samme* og sett dem sammen! Og nå har du ikke kontinuitet, ok? Du må dele sannhetens ord riktig for å ha en kontinuitet.

Dermed kan du se at et **ekko** vil beholde kontinuiteten i tanke og tale, fordi et **ekko** ikke bare vil si det samme, men vil frembringe de samme bøyningene. Med andre ord, viktigheten du legger på ordet og dynamikken i den opprinnelige talen gang på gang, og gang på gang, etter hvert som den fortsetter i sitt liv.

Dermed er det talte ordet vi ser det opprinnelige frøet. Og som en ætt er den underlagt Guds bud om alle frø, som han talte om i **1 Mosebok 1:11**, at "*hver sæd skal føde etter sitt slag*" eller natur.

Du åpner ikke en pakke med vannmelonfrø og forventer agurker, ikke sant? Du forventer ikke hvete. Du forventer vannmelon.

Dermed kommer hvert frø ut fra det opprinnelige frøet, det må være en evne til å gjenta eller gjenta hva det frøet er. Og hvis det opprinnelige talte ordet er et frø, så må det talte ordfrøet frembringe etter sitt slag.

Dermed vil en evne til å **ekko** garantere kontinuiteten at hver gang Word gjentas, vil det ikke bare si det samme, men den samme tanken som originalen vil ligge bak det.

Og la meg bare si dette. Den samme naturen vil være i den, som er det samme livet.

Det er interessant at ordet Echo på gresk betyr det samme som vi bruker det for på engelsk, fransk, spansk, tysk, norsk, portugisisk, polsk, jeg slo dem alle opp, og praktisk talt alle språkene vi oversetter disse prekenene til.

Nå kan det staves annerledes. Det kan være ekko, som er på gresk, eller kan være ecco, som er italiensk, tror jeg. Hva er det på polsk? Ekko, ikke sant? Ja, er det stavet på samme måte? OK. Og norsk, det er det samme.

Fordi ekkoet uttrykker seg med dynamikken til ordet som først ble talt, eller det opprinnelige talte ordfrøet, og vil være det samme fra generasjon til generasjon når det gjentar seg selv om og om igjen. Dermed gjenspeiler du Guds Sønn. Er ikke det fantastisk?

Derfor, når du kommer til den hvite tronen og livet ditt er dekket av blodet, og han vil spille tilbake alles liv, og vi vil bare høre Guds ord ekko fra Sønnen til Paulus til Irenæus, til Columba, til Martin, til Martin Luther til John Wesley til William Branham. Og nå gjentar du det samme.

Og repetisjonen som reflekteres er som et **ekko** å **ekko**, og vil bære med seg det samme uttrykket og dynamikken, og bøyningen, og tonen osv., og vil lyde nøyaktig slik det opprinnelige frøet lød, og det var Kristus.

For mange år siden hørte jeg bror Vayle forkynne et budskap som ble kalt Omega-refleksjonen. Og i den talte han om da Moses kom ned fra fjellet, og hans ansikt lyste av Herrens åsyn.

Det var fra **2 Korinterbrev** kapittel **3**. Vi har ikke tid til å lese hele kapittelet, fordi du må lese hele kapittelet for å forstå, så vi har ikke tid. Og folket fikk ham til å legge et slør over ansiktet hans fordi de var redde for at ansiktet hans skulle gløde av Guds Shekinah-herlighet. Han var der oppe i 40 dager, og da han kom tilbake, glødet ansiktet hans. Fra Guds Shekinah-nærvær. Det er et ekko. Det er en refleksjon.

Men hvis de bare hadde stått i den refleksjonen lenge nok, ville de ha begynt å reflektere over det han hadde reflektert. Det er derfor bror Branham sa, vi må ligge i nærvær av (Sønnen) for å modnes, skjønner du.

Og bror Vayle fortsatte med å snakke om hvordan profeten er i direkte linje med lyset eller ildsøylen. Og slik han reflekterer det, hvis vi ville stå der i det samme lyset, ville vi ganske snart reflektere fra oss selv det samme lyset.

Så hvis vi sto sammen med profeten lenge nok, ikke la inn våre to cent verdt, vi bare så det lyset, solte oss i det lyset, vi ville si det samme. Det samme lyset ville komme fra oss.

Nå er dette en veldig god tanke, og den har inspirert studiene mine gjennom de siste 40 årene.

Church Age Book Kapittel 4 - Den smyrneske kirkealderen s:140 **I alle tidsaldre har vi nøyaktig det samme mønsteret.** (Så, fra Jesus, Paulus, Irenæus, hele veien ned.) *Det er*

*derfor lyset kommer gjennom en gudgitt budbringer i et bestemt område, (som Jeffersonville for oss.) og **så sprer det fra den budbringeren lyset gjennom andres tjeneste**, (Det er oss,) som har blitt trofast undervist.*

Men selvfølgelig lærer ikke alle de som går ut alltid hvor nødvendig det er å si BARE det budbringeren har sagt.

Du skjønner, det pleide å være skrevet tekst var på en måte irrelevant. Barna ville lære historiene fra Bibelen muntlig. Så fortalte de dem nok ganger, barna begynte å gjenta dem.

Det er derfor bror Branham ikke sa, spill av lydbåndene. Han sa, si hva som er på båndene. Hvis du gjentar det, må du tenke på hva du hørte. Hvis du bare spiller det, tenker du ikke på hva du hørte.

Det er derfor jeg har en klage mot det. Det er ikke det, de kommer til helvete eller noe sånt. Jeg tror ikke det. Men jeg bare sier det, får bare ikke personen til å studere.

Det blir bare bakgrunnsstøy og du har det bra. Nei. Bakgrunnsstøy er ikke greit. Du må gjenta det selv. Du må lære deg selv og deretter lekelære andre. Du skjønner, kvinner sier, vel, jeg underviser. Ja, det er meningen at dere skal være lærere for barna deres.

*(Husk at Paulus advarte folket om bare å si det han sa, **1 Korinterbrev 14:37**: "Hvis noen tror at han er en profet eller åndelig, la ham innrømme at det jeg skriver til dere er HERRENS BUD. Se, fra Herren først.*

Hvorva? kom Guds Ord ut fra eder, eller kom det bare til eder?»

De legger til her, eller tar bort der, og snart er budskapet ikke lenger rent, og vekkelsen dør ut. Hvor nøye vi må være for å høre EN røst, for Ånden har bare én røst, som er Guds røst.

Det er ikke stemmen til William Branham, selv om han var Guds refleksjon eller ekko for oss. Men én stemme er Guds stemme, og det er Guds Ord.

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Paulus advarte dem mot å si det han sa, akkurat som Peter gjorde det samme. Han advarte dem om at SELV HAN (PAULUS) ikke kunne forandre ett ord av det han hadde gitt ved åpenbaring.

Å, hvor viktig det er å høre Guds røst gjennom Hans sendebud, og så si det som er gitt dem å si til menighetene. Og det er et sant ekko.

Det er derfor bror Branham sa: Jeg kan ikke fortelle deg noe. Jeg kan ikke si noe før han viser meg først. Da kan jeg fortelle deg det. Jeg kan bare si det Gud sier at jeg skal si. Og vi bør være på samme måte. Vi bør bare si det Bibelen og det Guds profet har lært oss.

Og det er et sant ekko. Å si det som er blitt sagt på samme måte som det ble sagt.

Nå som vi vet hva det greske ordet er som ble oversatt for ordet "**hath**", la oss lese de to versene i Skriften om igjen og se hvordan vår forståelse endres når vi leser dem. Så vi skal bare bryte dette ned i **2 Johannes 9**. Fordi det er her vi finner veldig sterkt språk om Kristi lære.

Det står i **2 Joh 9. Den som overtrer**, sier den som overtrer. Og husk, det er ikke å holde seg oppe. Det er ikke å gå i lyset. Det er på en måte å henge tilbake, eller komme seg videre, men du blir ikke med Lyset.

Den som overtrer, (se, blir ikke) og ikke blir i Kristi lære, (Med andre ord, blir ikke i vandringsen i lyset.) har ikke Gud. Den som blir i Kristi lære, han har både Faderen og Sønnen.

La oss igjen koble til vår forståelse av hva dette skriftstedet sier og bruke den faktiske ordlyden som passer best inn i dette skriftstedet.

Den som ikke holder tritt med eller overskrider grensene for Kristi lære, gjenspeiler ikke Gud.

Og hvorfor er det slik? For hvis du ikke holder tritt med det, så øker du enten hastigheten eller bremser. Dere henger etter, og vandrer ikke lenger i det samme lyset som Han vandrer i. Du vandrer kanskje i det samme lyset som han gjorde for 10 minutter siden.

Eller la oss si det slik, i en svunnen tid, en annen tidsalder, som Wesleyan, vandret Gud i lyset på den tiden. Men se, han har gått videre.

Men hvis du fortsatt er tilbake i det lyset, er du ikke i dagens lys. Du vandrer ikke i lyset med Ham.

For hvis du ikke holder tritt med det, så øker du enten hastigheten eller bremser. Dere henger etter, og vandrer ikke lenger i det samme lyset som Han vandrer i.

Et ekko kan ikke øke hastigheten og heller ikke bremse. Den må forbli konstant og i samsvar med det som ble sagt. Så med andre ord, jeg kan ikke si. Vel, for å si det slik.

Vi har hatt oversettere tidligere som bare ville ta en ordbok for å oversette. Så oversettelsene deres var feil, fordi det sannsynligvis er fire valg å bruke, fire ord som du kan bruke som er like, men de er ikke det samme. Og så ville de bruke en av dem. Og så tar det deg bare litt fra målet.

La oss ta ordet "se" for eksempel. En definisjon er å se med øynene. Det andre eksemplet kan være å oppfatte det du ser på. Det tredje eksemplet er å forutse, og det fjerde eksemplet er å sørge for. Nå kan hver og en av disse lede deg litt fra hva personen prøver å si, ser du (ser) eller forstår.

Vel, som bror Branham sa, hvis det er litt borte her, når det kommer til bullseye, er det langt unna. Du treffer ikke engang målet.

Et ekko kan ikke øke hastigheten og heller ikke bremse. Den må holde seg konstant og konsekvent med det som ble sagt.

Det er derfor bror Branham sa: "*Si det slik båndene sier det.*" Han sa at du må si det, han sa ikke spill det, men «*si hva som står på båndene*». For hvis du ikke sier det, forstår du kanskje ikke hva disse båndene sier til deg.

For mange år siden siterer visse predikanter broder Branham her, de siterer broder Branham der, og de hadde alle slags ismer fordi de feilsiterte profeten, og ikke delte disse sannhetsordene rett. Og så hadde de to sjeler, eller syv tordener, eller vi er i tusenårsriket nå, de hadde alle slags ting.

Fordi han måtte si på disse båndene nøyaktig det Gud ba ham om å si. Så da han sa: «**Så sier Herren**», var det han egentlig sa: «**Herren sa slik**», så han gjentok bare det Gud sa.

Akkurat som Jesus sa: «**Faderen forteller meg hva jeg skal si, og slik taler jeg.**» Fra den nye internasjonale versjonen sa Jesus: For *jeg talte ikke alene, men Faderen som sendte meg, befalte meg å si alt det jeg har talt.*

Og i **Johannes 5:19** Da svarte Jesus og sa til dem: *Sannelig , sannelig sier jeg eder: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv uten det han ser Faderen gjøre, for alt det han gjør, det gjør også Sønnen.*

Nå, da jeg underviste på universitetet, hadde jeg studenter som kom inn, de kom i klassen min, og jeg gjorde ikke ting ved å la folk lese. Jeg gjorde ting ved å vise dem hvordan programmene fungerte. Jeg var hands-on.

Jeg underviste med andre ord fra rullegardinmenyen øverst i programmet. Som om du noen gang har brukt MS Word, har du Hjem, Sett inn, Sideoppsett, referanser, utsendelser, Gjennomgang og Vis. Du har alle disse tingene. Og så viste jeg dem hvordan hver rullegardinmeny fungerte, og så ville de gjøre det om og om igjen, og de ville få det.

Og jeg hadde folk som kom til meg halvveis i timen og sa: «Denne gangen droppet jeg ut med en annen lærer, men fordi du gjør det på den måten du gjør det, gjør jeg det faktisk bra.» Faktisk fikk de faktisk en A i kurset.

Jesus sier: Sannelig , *sannelig sier jeg eder: Sønnen kan ikke gjøre noget annet av seg selv enn det han ser Faderen gjøre.*

Nå, hvis jeg sa til et barn og sa, gjør dette, kommer de til å gjøre det kanskje feil. Men hvis jeg forteller dem det, la meg vise deg hvordan du gjør det og deretter vise dem hvordan de skal gjøre det, de kommer til å gjøre det samme som jeg gjorde. Høyre. Det var det Jesus gjorde med Faderen.

Og **Johannes 5:30** *Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv, som jeg hører, dømmer jeg, og min rett er rettferdig, for jeg søker ikke min egen vilje, men Faderens vilje som har sendt mig.*

Så hvis du blir veiledet på en jobb og du gjør akkurat som du blir lært opp til å gjøre ved repetisjon, ved å se på personen, og deretter gjøre det personen gjør, kommer du til å bli en ekspert. Men hvis du kommer på jobben og sier: «Vel, jeg har en bedre måte, kommer du til å gjøre mange feil.»

Og han fortsetter i Johannes og sier **2 Joh 2:9** *Den som blir* (som betyr å forbli) *i Kristi lære, han gjenspeiler både Faderen og Sønnen.* Så du gjentar det samme som Hans Sønn gjorde. Vet du hva det gjør deg til? Et Guds barn, en Guds datter, en Guds sønn.

Det er derfor jeg forkynner slik jeg gjør; Jeg bruker Guds profet og det han sier, og så viser jeg deg i Guds Ord det samme slik at du kan se at Gud er Ordet og Han er den samme og forandrer seg ikke. Det er **Malaki 3:6** *"Jeg er Gud, jeg forandrer meg ikke."* Det er også **Hebreerne 13:8.** *Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for alltid.*

La oss nå undersøke dette i lys av tekstverset vårt denne morgenen. **1 Joh 5:12** *Den som har Sønnen, har liv, og den som ikke har, Guds Sønn, har ikke liv.*

Så med andre ord, hvis du forstår Ordet og du sier Ordet, kommer du til å leve det. Hvis du ikke lever det, forstår du det virkelig ikke. Du gjentar det ikke. Det er et løfte fra Gud.

Så hvis du ikke kan gjenta sønnen, kan du ikke gjenta det samme livet som først kom fra Gud og inn i hans sønn, (det er **Joh 5:26**) Faderen har liv og deretter Sønnen, og deretter til sønner. Med andre ord, Gud-Liv.

For da Jesus kom, sa han: «*Det står skrevet i boken: Jeg er kommet for å gjøre din vilje, Gud.*» Han hadde ikke sin egen tankegang, han ble kvitt den. Han tok imot Guds tanker.

Og videre sa Jesus også i **Johannes 5:19** og **Johannes 5:30**: «*Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men alt det Sønnen ser Faderen gjøre, det gjør sønnen også.*»

Og han sa også i **Johannes 7:16**: «*Min lære er ikke min, men Faderens som har sendt meg.*» Det er måten. Hvis en person har en lære som ikke var i Skriften og bror Branham ikke sa det, er det feil, punktum. Det er ikke et ekko.

Og han sa i **Johannes 12:49** og **Johannes 14:31**: «*Det jeg lærer, har faren befalt meg hva jeg skal si, og det er det jeg lærer.*»

Så når han underviser, gjenspeiler han. Hvordan underviste Gud ham? Gud sa det, og Han gjentok det Gud sa. Og i **Johannes 12:50** «*Som Faderen sa til meg: Slik taler jeg.*»

Og slik ser vi at Guds Sønn reflekterte eller gjentok Faderen i hver detalj. Og slik ***vil den som kan gjenta sønnen, gjenspeile livet*** som er i Sønnen, og det kom først fra Gud, så til Sønnen, og fra sønnen til sønner. For Gud er liv.

Og ***den som vil forbli i Kristi lære vil gjenta begge*** (og begge taler om to – ***Faderen og Sønnen***. For hvis Jesus gjentok Faderen og vi gjentok Jesus, så gjenspeiler vi også Faderen slik det andre ekkoet fra det første ekkoet fortsatt er det samme som det første ekkoet.

Som i **Johannes 17:22**: *Og Doxa, som du har gitt meg, har jeg gitt dem for at vi alle skal være ett, likesom vi er ett.* Å gjenta den samme doxaen, de samme meningene, de samme verdiene og de samme dommene Gud ga til sin førstefødte sønn, gjør oss til ett med både faren og sønnen.

Dermed beviser det at vi er sønner når vi gjentar det Gud sa. Jeg vil at du virkelig skal tenke på det. Selve det faktum at du kan gjenta dette budskapet, hva Guds profet sa og ta det til

Skriften, viser at du er en sønn eller datter av Gud.

Dermed beviser det at vi er sønner når vi gjentar det Gud sa, enten fra det første av ekkoene som var Jesus, det førstefødte til det 7.

For et ekko er ikke en engangshendelse, men det skjer om og om igjen. Det er akkurat som å tro at Gud helbredet deg eller at Gud reddet deg. Det er et ekko. Du vet, **han tror at Guds Sønn skal bli frelst**. Jeg tar det samme ekkoet og sier, **ved dine striper, jeg er helbredet**. Det er det samme ekkoet. Det er Ordet som manifesterer seg uansett hvordan du tar det.

Det vil gjøre det samme. Det vil produsere det samme livet. Du skjønner, Gud tok meg ikke så langt. Gud tok deg ikke så langt for å kaste deg bort.

Han er ikke et troll, han er ikke en slem mobber som sier, åh, du har nettopp rotet det til. Du kommer til helvete. Han prøver å barnetrene deg. Nå, hvis du roter til, gir han deg bare litt spanking og på vei går du, ikke sant?

Jesus som den første frukten, var den første gjentakelsen av Faderen for oss, og når vi fanger synet, blir vi formet etter bildet av den førstefødte Sønnen.

Vi ser dette i **Romerne 8:29 For som han kjente på forhånd, gjorde han også forutbestemt til å bli lik sin Sønns bilde, for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre.**

Det er deg og meg. Og slik gjenspeiler vi både det samme Ordet og det samme livet som Kristus, vår eldre bror. Det er et familietrekk som hele Guds familie har.

Da vil vi heller ikke gjøre noe uten at Faderen viser oss først, og det vi lærer er budene fra Faderen, gitt oss gjennom det første ekkoet av hans førstefødte Sønn.

Og dette er en veldig enkel preken. Jeg beklager, men det er veldig enkelt, veldig grunnleggende, men det er også veldig sant. Og hvis du bare kan fange dette prinsippet, er du på vei.

Derfor, når vi gjentar dem til andre, blir de gjentatt igjen og igjen og igjen, og viser at Ordet er levende og blir i oss.

Det spiller ingen rolle om William Bramham sa det, om du sier det, om Paul sa det, fordi det kommer rett ned i linjen. Vi sier alle det samme. Akkurat som pulsen din viser at du er i live.

Jeg trenger ikke å høre dette budskapet fra bror Branham for å vite at det er sant. Jeg kan høre fra en femdobbel prest. Jeg kan høre det fra Paulus.

Jeg kan høre fra Jesus, eller Paulus, for bror Branham, hva sa han da de spurte ham på den andre siden, og hvor han var samlet med hele sitt folk? Han sa: Må Paulus dømmes? De sa, ja. Vel, jeg gjentar bare det Paulus gjentok. Så han brukte ikke ordet ekko, men han sa: «**Jeg sier bare det Paulus sa.**»

Han sa, jeg sier bare det Paulus sa. Det samme. Jeg gjentar bare Paul, ikke sant? Så det spiller ingen rolle hvor du får det fra. Det er Den Hellige Ånd i deg som gir ekko,

Akkurat som hjertepumpingen din viser at du er i live, og du tar et **ekkokardiogram**? Hvor mange har noen gang hatt et ekkokardiogram for å sjekke hjertet ditt for å se om hvert slag gjentar det samme slaget? For i et ekkokardiogram kan de si, vel, det er konsekvent. Der er ordlyden din konsekvent. Det er det ikke. Pip, pip, - - bi, pip. Nei. Det er pip, pip, pip, pip. Så du ser etter om du er hjerte, om hvert slag gjentar det samme. For å sjekke om hjertet ditt ekko det samme ekkokardiogramet.

På samme måte gjentar du Guds Ord igjen og igjen viser at du har blitt gjort levende i Kristus.

Og legg merke til som i det naturlige hjertet som pumper blodet (som livet er i blodet), og dermed er pumpingen av hjertet beviset på at du er levende i det naturlige.

Slik er det også i det åndelige, hvor vårt hjerte representerer vår forstand, og når vår forståelse gjenspeiler Guds Ord igjen og igjen, er det et tydelig tegn på at du er blitt gjort levende i Kristus. Så enkelt er det. Beviset på symbolet i deg er at du forstår ordet for timen og du gjentar det i din tale og i ditt liv.

Og livet som var i Faderen og gitt til Hans Sønn, har levendegjort deg, og du er gjort levende, og viser at han og hans liv er **det samme i går** (ja, 1960-tallet, til og med for 2000 år siden, som var tilbake på Paulus' tid), **i dag**, (det er denne dagen.) **og** evig **for alltid**.

Det er derfor Paulus kunne si i **Galaterne 2:20** *Jeg er (nåtid) korsfestet med Kristus: Likevel lever jeg, men ikke jeg, men Kristus lever i meg, og det livet som jeg nå lever i kjødet, lever jeg ved troen* (ved åpenbaringen) *av Guds Sønn, som elsket meg og ga seg selv for meg.*

Paulus gjentok Sønnens liv. Med andre ord, Paulus sier at siden jeg ble korsfestet med Kristus, lever jeg ved hans tro, (hans åpenbaring), og dermed lever jeg også det livet som han levde etter.

Og slik ser vi at livet som var i Faderen blir gitt videre til Hans Sønn og deretter videre til Sønner. Den viktigste delen er da til sønner.

Og slik ser vi at "**enhver som er av en slik natur at den er i stand til å gjenta Guds Sønn, vil også gjenta Faderen som er livet.**" Det er Wuest-oversettelsen av det samme verset.

La oss se på dette ordet "**hath**" igjen med henvisning til effekten det har på de som har evnen til å sammenligne med de som ikke kan.

Vi vet at i **1 Korinterbrev 2** forteller det oss at hvis du ikke har Guds Ånd i deg, så kan du aldri forstå det som hører Gud til, men hvis du har Hans Ånd, vil du forstå det som hører Gud til. Tror du på det skriften sier om det?

Så det er tydelig at hvis de ikke forstår Ordet, så kan du ikke gjenta det, og derfor vil de ikke gjenta hans liv også.

Som et barn tror han gjenspeiler foreldrene sine i tankene sine, men faktisk synger en sang med kanskje til og med en riktig melodi, men ikke de riktige ordene.

Jeg husker et lite barn som prøvde å synge «**Swing low, sweet chariot**» fordi hele familien sang sammen, og det kom ut «**Swing low sweet cherry oven**». Ikke akkurat og ekko. Kanskje en dårlig repetisjon, men ikke akkurat et ekko. Så uten forståelse kan du ikke gjenko.

Apostelen Paulus sa: Da **jeg var barn, snakket jeg som et barn, men når jeg blir mann, legger jeg bort de barnslige tingene.**

Matteus 13:12 *For hver den som har* ekko eller er av en slik natur at han kan gjenlyde, *skal bli gitt, og han skal ha mer overflod,* og hvorfor er det så?

Fordi selve naturen til et ekko er å ha mer og mer og mer av det samme. Det er det samme ordet. Nå har du det igjen. Nå har du det igjen. Du skjønner, det kommer. Det gjentar seg. Det er et ekko av det samme. Som å lytte til det samme båndet om og om igjen til du forstår hva som blir sagt.

Som bror Branham la vekt på å stable ord på ord på ord til det tar tak i kroppen din, hele vesenet ditt).

men den som ikke har det (den som ikke er av en slik natur at han kan gjenlyde) *fra ham, skal bli tatt bort selv som han tror*. (Det er ikke et ekko, for han er ikke i stand til å ekko). Så han tror at han har det, og at doktrinen hans bare er fullstendig forurenset fordi han er av. Jeg snakker ikke om noen person. Jeg sier bare det, fordi de ikke sier det han sa.

Nå brukes **begrepet "har liv"** på to ord 23 ganger i Det nye testamente. Men da jeg undersøkte bruken av begrepet «**har liv**», fant jeg ut at ordet **har** ikke alltid ble oversatt fra det greske ordet **ekko**.

Og til min forbauselse er de eneste gangene det ikke ble tatt fra ordet **ekko** når det refererte til noe Gud gjorde uansett. Og Gud gjentar ikke Hans Ord, for hvem skal oppstå til Ham? Høyre? Så Gud gir. Og hvorfor er det slik? Fordi Gud ikke gjenspeiler. Hvem Han kommer til å gjenta til, Han er opphavsmannen og Han er fullenderen av vår tro. Tenk nå på dette.

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud, og Ordet ble kjød. Det er Jesus Kristus. Og i denne timen så vi Ordet bli kjød, i William Branham ser vi Ordet bli kjød. I hvem? Oss.

Hans talte ord er originalen, det er ikke et ekko. Men hver gang Ordet reflekteres fra den ene til den neste, gir det ekko. Derfor gir ikke livets kilde ekko, men vi gjentar det han sa.

Legg merke til i **1 Joh 3:15** *Den som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv i seg.* Det ordet **har** er **ekko**. Så ingen morder gjenspeiler evig liv. Så vi ser at ingen morder kan gjenta livet.

Men når vi undersøker **1 Joh 5:11** *Og dette er opptegnelsen, at Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn.* Men her ser vi ikke ordet ekko brukt. Det ordet har, er ikke engang der. Den ble nettopp lagt inn der av forfatterne av King James Bible.

Ordet har det er en interpolasjon og er ikke i den greske originalteksten. Enkelt sagt: Ikke Gud har gitt, men Gud ga oss evig liv. Du skjønner, de forsto ikke det. De forsto ikke ekko. Så de tok uttrykket som å bety noe, Han gjør.

Men vi tar ordet har som ekko, og du kan se at de tok feil.

Vi har allerede sett bruken i dette verset. **1 Joh 5:12** Den som har **Sønnen**, **han har** liv, og den som ikke har Guds Sønn, han har **ikke liv**.

Apostlenes gjerninger 11:18 *Da de hørte dette, tiet de og priste Gud og sa: Da har også Gud gitt hedningene omvendelse til liv.*

Det greske ordet her som **er** oversatt fra, var ikke fra det greske ordet ekko, men ordet **didomi** som betyr **å gi**, slik ga Gud til hedningene, men ingen steder står det at Gud **gjenspeiler** noe til hedningene. Ser du forskjellen? Skjønner du? En original stemme kan ikke være et ekko, men den kan ha et ekko. En far har sønner.

Han gir det som er hans, og han gir ikke ekko fordi det ville være ekko av ham selv, og siden han er originalen, gir han ikke ekko. Vi gjentar ham.

Johannes 15:13 *Ingen har større kjærlighet enn denne, at han setter sitt liv til for sine venner.* Nå kan ikke Gud gi sitt liv fordi han er den eneste udødelige kongen, noe som betyr at han ikke kan dø, slik hans sønn gjorde.

Johannes 3:36 *Den som tror på Sønnen, han har evig liv, og den som ikke tror Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.*

Johannes 5:24 *Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og skal ikke komme i fordømmelse, men går over fra døden til livet.*

Johannes 5:26 *For likesom Faderen har liv i seg selv, (med andre ord, Guds utkomst), slik har han gitt Sønnen å ha liv i seg selv;*

Johannes 6:47 *Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror på meg, har evig liv.*

Johannes 6:54 *Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod, han har evig liv, og jeg vil oppreise ham på den siste dag.*

Åpenbaringen 2:7 *Den som har øre (gjenlyder, den som er av en slik natur at han kan høre og dermed gjenlyde), han høre hva Ånden sier til menighetene; Den som seirer, vil jeg gi å ete av livets tre, som står midt i Guds paradis.*

Johannes 20:31 *Men dette er skrevet, for at I skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at I skal ha liv ved hans navn.*

Johannes 5:25 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Timen kommer, og nå kommer, da de døde skal høre Guds Sønn's røst, og de som hører, skal leve.

La oss bare se på ett skriftsted igjen. **Johannes 5:26** For likesom Faderen har liv i seg selv, slik har han **gitt Sønnen å ha liv i seg selv.**

Så Guds Ord. Husk at før verdens grunnvoll ble lagt, gjentok Gud om og om igjen og om igjen i sitt sinn selv. Han gjentok ikke en annen. Han gjentok seg selv. Med andre ord, Bibelen sier at tankene hans var der, og han gikk om og om og om igjen.

Det er derfor, skjønner du, når Gud sier noe, så sier Jesus det samme. Så sier Paulus det samme som Jesus sa. Du skjønner, Gud kan virkelig ikke gjenta seg selv. Så som bror Branham sa, Hans første tanke er Hans beste tanke.

Men det livet han sier, «**han har, gjenspeiler han livet i seg selv.**» Så han produserer livet i seg selv, ikke sant? Noe som er et ekko. Greit? I likhet med kvinnen som så på den horisontale regnbuen i Mbanza Ngungu, sa hun at det var som en kule som pulserte. Du ser Gud-Livet pulsere som ditt eget hjerte gjør. Som et ekko av seg selv.

Så Gud kan produsere livet, fordi det begynner med Gud. Det kom ikke fra før Gud. Det kom fra Gud.

Vel, la oss bare bøye hodet i bønn.

Nådige Fader, vi er så takknemlige, Herre, for at vi har sett på alle disse skriftstedene. Og Far, vi ser at det talte ord kom fra deg. Og så ga det gjenklang fra Jesus. Og så ga det gjenklang fra alle dine profeter som talte Ditt Ord.

*De svarte: Så **sier Herren.**» Som betyr "**Herren har sagt slik.**» Dette er et ekko. Og derfor er vi bare bare barn som har lært å gjøre det samme. for å gjenta ditt ord. I Jesu navn ber vi. Amen.*